

Lenneke Ruiten: 'zingen met alle liefde'

15 maart 2018

KLASSIEKE MUZIEK

Lenneke Ruiten, sopraan
Thom Janssen, piano

Deventer Schouwburg
woensdag 14 maart

Door Elly van Plateringen

DEVENTER – Lente, vogels, duistere nachten en de nodige zwaarmoedigheid die de 19^e en vroeg-20ste eeuw zo geheel eigen is: Lenneke Ruiten geeft voor de pauze een sublieme inkijk in romantisch repertoire dat door de tand des tijds al bijna aan het oor onttrokken is. Ze geeft het ruiterlijk toe, maar: "Ik beloof u, later in dit programma maken we het goed."

Hoezo: maken we het goed? Het publiek luistert ademloos. Want is dit nu niet net waar recitals voor dienen, om ook eens iets te 'draaien' dat niet uit de standaard cd-collectie tevoorschijn kan worden getrokken? In een atmosfeer van gezamenlijk beleven is het gemakkelijker om aan een nieuwe ervaring te proeven – en het publiek pakte deze kennismaking met beide handen beet. Wat lag het niveau hoog op deze memorabele avond. Voor deze terecht gelauwerde zangeres is elk woord expressie, heeft de zangtechniek geen geheimen en is karakterisering van het gemoed een tweede natuur. Zij wordt gesecondeerd door pianist/echtgenoot Thom Janssen, die zich wellicht iets minder 'dienend' zou mogen opstellen. Maar die rol gooit hij gaandeweg de avond steeds meer van zich af.

De keuze van het repertoire was dus verrassend. Fenomenaal getoonzette liederen van Reynaldo Hahn, het 'Ophélie'-achtige 'Chanson Perpétuelle' van Ernest Chausson en drie liederen boordevol vergankelijkheid van Fanny Mendelssohn werden dwingend en toegewijd geïnterpreteerd. Haast nog opvallender klonken 'Drei Lieder für Gesang und Klavier' opus 22 van Erich Korngold. Met name het tweede, 'Mit Dir zu Schweigen' was een hoogstandje, niet alleen door het puissant gebruik van chromatiek, maar bovenal door de bovenaardse sfeer die Ruiten en Janssen teweeg brachten. Lenneke Ruiten vermeldde dat Korngold deze liederen voor zijn moeder schreef, een opmerkelijke invalshoek.

Na de pauze volgde Franz Liszt, in drie liederen waarin men een zekere compositorische ontwikkelingsgang kon opmerken. Het laatste, 'Lorelei,' werd getekend door subliem samenspel van piano en zang en klankbetoveringen die de echte Lorelei in vervoering zouden brengen! Ook twee Folk Songs van Britten, waaronder 'The Sally Gardens', klonken met de souplesse en toewijding die je als luisteraar al bijna gewoon begon te vinden. Tot slot als beloofd wat lichtere kost: vier subliem, geestig en waar nodig secundair dramatisch vertolkte 'Cabaret Songs' (op teksten van W.H. Auden) van Britten. Lenneke Ruiten, vooral bekend van de opera, trok alle registers open: theater, scherts, maar toch ook verdriet en uitzichtloosheid (Funeral Blues).
Toegift: het chanssoneske 'Les Chemins de l'Amour' van Poulenc. Heerlijk!